

***Tale til Benny Karpatschhof i anledning af hans udnævnelse til æresmedlem af Psyke & Logos redaktion. Talen blev holdt af Jytte Bang på vegne af redaktionen på Psyke & Logos' konference om 'mindfulness' den 30. august 2011.***

Kære Benny,

Som du kan se i dag – og hvor utroligt det end måtte lyde – så er det lykkes for *Psyke & Logos*-redaktionen at holde sammen på stumperne og føre vores kære tidsskrift videre – også efter at du trådte ud af redaktionen. Det, synes vi selv, er lidt af en bedrift, og nogle af os, som har været med i flere år, har også haft vores hemmelige tvivl om, hvad *Psyke & Logos* mon egentlig ville være – og ville blive til – uden dig.

Ikke fordi du gjorde noget særligt væsen af dig selv, det har du aldrig gjort – heller ikke bare fordi du skulle holde op i redaktionen ... Jeg kan huske det sidste redaktionsmøde, vi holdt – det var oppe under taget i Institut for Psykologis daværende bygning i Linnésgade for nogle få år siden. Fordi det ikke som i gamle dage blev holdt på dit kontor, drak vi vist heller ikke tjæresort kaffe serveret i let rengjorte kopper, og der var vist heller ikke nogen småkager – det var ellers standardtraktementet til *Psyke & Logos*-møderne hen over årene, og var man ikke kaffedrikker, så blev man det. Til gengæld havde du taget en flaske Gammel Dansk med, og den sad vi så og nippede til af små plasticglas, mens vi snakkede om næste nummer, kommende numre, gamle numre, idéer til måske fremtidige numre, hvad forlaget mon havde at sige til det og det – og om hvorvidt vi stadig syntes, at den iøjefaldende lyserøde farve, som gennem årene har været kendemærket for *Psyke & Logos*, nu fortsat kunne anses for passende og repræsentativ for tidsskriftets ånd.

Som enhver kan forvise sig om ved blot at se på et af de nye numre, så er afgørelsen altid faldet ud til konservatismens fordel – vi forsvarer retten til lyserød!

Men det var sådan set den eneste måde, vi overhovedet markerede din afgang på – et plasticglas med Gammel Dansk. Vi syntes jo allerede dengang – og jeg skal være ærlig og indrømme, at tanken har forfulgt os lige siden – at vi som redaktion måske godt kunne have gjort *lidt* mere ud af det end bare at skåle med dig på det sidste møde, du var til. Så kære Benny, vi vil gerne benytte lejligheden i dag, hvor vi mødes til endnu en *Psyke & Logos*-konference, til at gøre lidt mere ud af det. Vi vil gerne have lov at fejre dig ordentligt og udtrykke vores glæde over at have fået lov at kende dig og arbejde sammen med dig som redaktionsmedlemmer. Men i særdeleshed vil vi gerne have lov til at udtrykke vores store anerkendelse af den kæmpe indsats, du gennem årene har lagt i arbejdet med tidsskriftet.

Du har været med fra begyndelsen, da du sammen med Nini Pretorius og Boje Katzenelson startede tidsskriftet i 1980, og I publicerede saftige artikler med titler som 'Om psykologiens brugsværdi' eller om 'Den menneskelige psykes ideogenese' for slet ikke at nævne 'Om forholdet mellem det indre og det ydre'. Det første nummer af tidsskriftet havde ikke noget overordnet tema; det blev først indført et par år efter. Lige siden er der fast udkommet to numre af tidsskriftet om året, og den gode tradition holder vi fast ved.

Ved blot at kaste et blik på de sidste 10 års udgivelser kan man se, hvor bredt favnende tidsskriftet er. Vi har behandlet temaer inden for eksempelvis det kliniske og udviklingspsykologiske område, hvor nogle af temaerne har været 'tilknytning og tilknytningsforstyrrelser', 'afhængighedstilstande', 'spædbarnspsykologi', 'udviklingspsykopatologi' og 'leg'. Vi har også publiceret numre med almene psykologiske temaer som 'transkulturel psykologi', 'religionspsykologi', 'musik og psykologi' og 'det onde'. Ikke mindst har vi i de senere år også udgivet numre, som adresserer samfundsrelevante temaer og psykologiens rolle i forhold til aktuelle samfundsrelevante problemfelter såsom 'tortur og organiseret vold', 'demokrati', 'social ansvarlighed', 'peacebuilding' og 'psykologiens videnskabelighed'.

På nær de sidste par år har du, Benny, været fast deltager i udvælgelsen af temaerne, du har altid haft solide faglige overvejelser som baggrund for, hvilke temaer vi valgte ud. Din nysgerrighed, åbenhed, vilje til nytænkning foruden din kreative akademiske refleksivitet og dybe interesse for psykologien og for menneskene har alt sammen været den solide stamme for *Psyke & Logos* gennem årene. Dertil kommer det mere krævende redaktionelle arbejde med at skaffe forfattere til numrene og sørge for, at deadlines blev holdt sådan nogenlunde, det redaktionelle arbejde med artiklerne osv. Også her har du været med hele vejen igennem som tidsskriftets solide grund. Sådan et engagement, tænker vi, er typisk for dig. Men vi tænker også, det skyldes, at *Psyke & Logos* er et meningsfuldt tidsskrift at udgive.

Som der står om *Psyke & Logos* på forlagets hjemmeside: "*Psyke & Logos* sigter mod at bringe artikler, der fremdrager principielle teoretiske problemstillinger, som normalt ikke tages op i den fagpsykologiske litteratur herhjemme, herunder især erkendelses-teoretiske spørgsmål, afgrænsningen af psykologiens genstandsfelt og forholdet til andre fagområder såsom: sprogvidenskab, sociologi, psykiatri og biologi." Med andre ord – *Psyke & Logos vil* noget; noget som handler om, hvad psykologi egentlig er for en størrelse, i teoretisk, men også i anvendelsesmæssig forstand.

Kendetegnende for både de temaer og de artikler, som vi publicerer, er, at de ikke i nogen nævneværdig grad forsøger at leve op til mainstream-standarder, hverken på forskningssiden eller på formidlingssiden.

Den åbenhed og interesse for psykologiens genstandsområde, som vi forsøger at holde i hævd, har gennem årene genspejlet sig i både artiklernes form og indhold. Der er plads til variation og diversitet, til forfatternes interesser og engagement og til glæden ved mangfoldighed.

Det kunne umiddelbart få *Psyke & Logos* til at tage sig ud som et tidsskrift, der vil meget og derfor intet vil. Sådan er det ikke. Viljen til netop variation, engagement og fornyelse – man kunne kalde det for en slags 'akademisk bio-diversitet', er ikke noget, man kommer sovende til. Og det er ikke noget, der bare giver sig selv, uden at man behøver bekymre sig om det. Sådan var det ikke før, og sådan er det ikke nu.

Det kan godt være, at udfordringerne så anderledes ud, dengang du var med til at starte tidsskriftet op, men jeg føler mig overbevist om, at I heller ikke kom sovende til *Psyke & Logos*' profil dengang. Man kan i hvert fald godt få den fornemmelse, når man læser de sidste seks linjer af forordet til det første nummer af *Psyke & Logos* fra 1980. Der står nemlig: "Nogle af artiklerne, eller dele af alle artiklerne, er næppe let tilgængelige. De må studeres. At læse, at læse om igen, forstå og fordøje, er en vigende beskæftigelse selv de steder, der alle angreb fra højre og venstre til trods endnu vover at fastholde kundskabstilegnelsen og -udbredelse som deres fornemste eksistensberettigelse i slægtens samlede bestræbelse for at bedre vilkårene på jord." Intet mindre.

Hvorom alting er, så er det nok mange bekendt, at et tidsskrift som *Psyke & Logos* også i dag står over for store udfordringer. Jeg skal ikke snakke for meget om, at det er blevet sværere for redaktionsmedlemmerne at finde tid til at arbejde med tidsskriftet på grund af generelt stigende arbejds- og forventningspres i det akademiske arbejdsliv – det lyder som det rene piveri. Hvad der derimod er vigtigt, er, at det i universitetssammenhænge i stigende grad miskrediteres, hvis man publicerer på dansk. Det bliver også potentielt miskrediteret, hvis man skriver for meget om danske forhold, og hvis man hovedsageligt skriver teoretiske artikler. Mainstream presser sig på, og det ville være forkert at sige, at *Psyke og Logos* bare kan ignorere det.

Men selv om vi for nogle år siden indførte en strengere review-procedure, så må man også sige, at dét fortsat at udgive *Psyke & Logos* på de grundvilkår, som du, Benny, har været med til at udvikle, er noget, som vi anser som en form for *kommentar* til de strømninger i tiden, som går i retning af standardisering og ensliggørelse.

Vi mener fortsat, der er brug for *Psyke & Logos* som et dansk tidsskrift, og vi tænker, at sådan et tidsskrift kan bidrage til at binde nogle ender sammen imellem teoretisk psykologi og psykologiens anvendelser i forskellige samfundsmæssige sammenhænge. Forbindelserne mellem teoretisk og praktisk – eller anvendelsesorienteret – psykologi er fortsat vigtige. Disse forbindelser har du været med til at skabe, Benny, ligesom du også i høj grad har stået for den åbenhed og vilje til variation, som vi fortsat sætter højt.

Kort sagt, hele dette engagement, som kendetegner dig som person, og som er omsat i mange års trofast arbejde for *Psyke & Logos*, er vores begrundelse for i dag at udnævne dig til æresmedlem af redaktionen. Tak, Benny.